

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8Csp/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200842
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8519200842.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, pr. zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, AK so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanej: B. R., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX/XX, XXX XX W. I., pr. zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát, AK so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina v konaní o zaplatenie 493,50 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd **z a s t a v u j e** konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 103,27 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 103,27 eur od 2.12.2016 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, vystupujúca ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 493,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy od 2.12.2016 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 25.11.2014 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 800 eur. Žalovaná mala podľa zmluvy splácať pôžičku v 60 mesačných splátkach po 24,41 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1 464,60 eur. Do dnešného dňa uhradila sumu 712,73 eur. Vzhľadom na porušenie povinností žalovanej platiť splátky riadne a včas, žalobca listom zo dňa 28.9.2016 - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočne poskytnutej lehote, žalobca dňa 19.11.2016 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 26.11.2016. Žalovaná doposiaľ dlžné splátky neuhradila. Celkový dlh žalovanej predstavuje sumu 493,50 eur. Žalovaná mala ku dňu podania žaloby uhradiť žalobcovi sumu 1 176,16 eur (23 splátok po 24,41 eur + suma po zosplatnení vo výške 614,73 eur). Po pripočítaní nákladov na vymáhanie vo výške 30,07 eur a po odpočítaní úhrad žalovanej vo výške 712,73 eur činí dlh 493,50 eur. Zmluvnú pokutu si žalobca neuplatnil.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil k žalobe notársku zápisnicu spísanú u notárky JUDr. Ľubici Floriánovej č. N 3283/2017, NZ 54215/2015, NCRIs 55029/2015 zo dňa 11.12.2017, zmluvu o pôžičke

č. 1585329 zo dňa 25.11.2014, predžalobnú upomienku zo dňa 28.9.2016, doklad o jej doručovaní žalovanej, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.11.2016 a prehľad splátok a úhrad.

4. Na výzvu súdu na špecifikáciu položky MP3 vtedajší právny zástupca právneho predchodcu žalobcu súdu oznámil, že ide o náklady na vymáhanie, s ktorými žalovaná súhlasila. Sú upravené v čl. 13 bod 13.4. zmluvných podmienok. Ide o príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, a to o náklady spojené s úkonmi počas mimosúdneho vymáhania danej pohľadávky, ktoré sú dané percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky. Napr. pre rok 2018 predstavuje percentuálny podiel 10,8 %. Trval na tomto nároku.

5. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom vyjadrení navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Namietla absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch) s poukazom na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/247/2018 zo dňa 29.10.2018. Takisto namietala, že termín konečnej splatnosti podľa žalovanej musí byť určeným konkrétnym časovým okamihom, aby spotrebiteľ pred vstupom do právneho vzťahu zohľadnil dĺžku riadneho trvania. Uvedenie dátumu poslednej mesačnej splátky je nedostačujúci. Zmluva neobsahuje ani dobu trvania zmluvy a zároveň obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru vo výške 1 423,20 eur, kým súčin mesačnej splátky s poistením a počtu splátok predstavuje sumu 1 464,60 eur. Zmluva obsahuje aj nesprávny údaj o RPMN. Ak je jedinou odmenou za poskytnutie pôžičky zmluvný úrok, RPMN by mala byť rovnaká ako úrok. Ďalej namietala, že žalobca v žalobe neuviedol, ako skúmal bonitu žalovanej, pričom citovala § 7 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Žalobca tiež nepreukázal, že by nárok na náklady na vymáhanie označené ako MP3 boli v súlade so zákonom. Nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali vznik týchto nákladov a v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno. Okrem platieb uvedených v žalobe uhradila ešte 6 splátok po 12,20 eur, teda sumu 73,20 eur. Keďže zmluva je bezúročná a bez poplatkov a žalovaná už uhradila istinu, žaloba je nedôvodná. Na záver namietla aj splnenie podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru vzhľadom na nepreukázanie, že oznámenie o zosplatnení úveru sa dostalo do jej dispozičnej sféry, v dôsledku čoho zosplatnenie nemôže spôsobovať právne následky. Namietla preto premlčanie splátok splatných od 20.12.2014 do 20.6.2016 pokiaľ neboli uhradené a zároveň žalobca nemá nárok na splátky splatné od 20.7.2019 do 20.11.2019.

6. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v replike trval na podanej žalobe a navrhol jej vyhovieť. S poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ (ďalej aj „SD EÚ“) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 mal za to, že zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkázal na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR (NS SR) z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. V tejto otázke poukázal aj na rovnaký záver SD EÚ vo veci C-42/15, ako aj na rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018 alebo uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa § 9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch (čiže pokiaľ ide o uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) žalobca znova poukázal na výrok rozsudku SD EÚ vo veci C-42/15, kde sa uvádza: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Ďalej poukázal na to, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve, pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaná oboznámila, sú tieto hodnoty vyjadrené. Splátky sú splatné v zmysle čl. III Zmluvy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.2 Zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na dátum 20.11.2019.

K dobe trvania zmluvy uviedol, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky, s čím bola žalovaná oboznámená. Zároveň v tomto smere rozobral počítanie lehôt podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Žalobca sa zároveň vyjadril k premlčaniu, pričom podľa jeho názoru uplatnený nárok nie je premlčaný. Premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi, nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatennej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Na podporu svojho názoru citoval z názoru JUDr. F. Sedláčka PhD., z čl. 13, bod 13.2. zmluvných podmienok, ako aj z § 565 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že žalobca ako veriteľ má právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. Na podporu svojho názoru odkázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017. K dátumu zosplatnenia žalobca z predpísaných 23 splátok evidoval úhradu necelých 18 splátok, teda žalovaná sa dostala do omeškania s 18. v celosti nezaplatenou splátkou splatnou dňa 20.05.2016. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 13 bod 13.2 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace, tak zosplatnenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.10.2016, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.10.2019. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. Ďalej poukázal na text predžalobnej upomienky, v ktorej sa nikde neuvádza, že dlh bude zosplatnený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.05.2016. Samotný text upomienky uvádza, že v prípade neuhradenia uvedenej splátky bude veriteľ len oprávnený úver zosplatniť. Nakoľko žalovaná nepodnikla po výzve žiadne kroky smerujúce k zaplaceniu zameškaných splátok, žalobca bol oprávnený úver zosplatniť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nie je uvedené, pre ktorú splátku bol úver zosplatnený, a preto veriteľ určil sám pre nesplnenie ktorej splátky sa úver zosplatnil. Žalobca zároveň ešte poukázal na skutočnosť, že ako veriteľ nemohol zosplatniť úver skôr než 19.11.2016, nakoľko v predžalobnej upomienke bola žalovanej poskytnutá lehota na plnenie do dátumu 05.11.2016. K premlčaniu s poukazom na § 101 a 103 Občianskeho zákonníka ešte doplnil, že ak sa žalovaná dostala do omeškania prvýkrát so splátkou zročnou dňa 20.05.2016, žalobca by nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 21.08.2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Od tohto momentu je tak možné počítať plynutie 3-ročnej premlčacej doby.

K overovaniu bonity žalovanej žalobca uviedol, že žalovaná spĺňala štandardné riskové podmienky. Poukázal na všetky vyhlásenia uvedené v zmluve, s ktorými žalovaná mala možnosť sa oboznámiť a nerozporovala ich. Žalovaná zároveň preukázala výšku jej mesačného príjmu a mesačných výdavkov. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré vzniknú po uzavretí zmluvy, pričom žalovaná spočiatku uhrádzala splátky v predpísanej výške a neinformovala žalobcu o zmene finančných pomerov. Na záver zopakoval žalobca argumentáciu ohľadom uplatňovanej položky MP3.

7. Žalovaná sa k replike žalobcu nevyjadrila.

8. V priebehu konania nový právny zástupca spol. Všeobecná úverová banka, a.s. aj spol. Intrum Slovakia s.r.o. predložil súdu podanie, ktorým oznámil postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní na spol. Intrum Slovakia s.r.o. a navrhol pripustiť zmenu na strane žalobcu, s čím postupník súhlasil. K návrhu bolo pripojené odvolanie splnomocnenia zo dňa 20.12.2019 a prílohu č. 1 k odvolaniu plnej moci, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 17.12.2019, v ktorej sa postupník odvoláva na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, časť prílohy č. 3 so špecifikáciou postupovanej pohľadávky, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.12.2019 adresované žalovanej spolu s kópiou podacieho hárku preukazujúceho odoslanie písomnosti žalovanej dňa 20.12.2019. Uznesením č.k. 8Csp/56/2019-87 zo dňa 17.2.2020 súd pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle podaného návrhu.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal strany sporu, žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu a právnych zástupcov strán sporu. Právny zástupca žalovanej elektronickým podaním odoslaným dňa 25.2.2020 ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' žalovanej na pojednávaní s tým, že ide o právo žalovanej, nie jej povinnosť s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 40/2011 zo dňa 14.9.2011. Súhlasil s prejednaním veci a rozhodnutím bez ich prítomnosti a z dôvodu ich neprítomnosti nežiadal pojednávanie odročiť. Zároveň namietol aktívnu legitímáciu nového žalobcu vzhľadom na nesplnenie podmienok na postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Poukázal na skutočnosť, že pohľadávku postupovala až VÚB, a.s. ako právny nástupca spoločnosti

Consumer Finance Holding, a.s., teda je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú spoločnosťou VÚB, a.s. Uvedené podanie bolo zaslané na vedomie právneho zástupcovi žalobcu.

10. Právny zástupca žalobcu elektronickým podaním odoslaným dňa 13.3.2020 ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' žalobcu na pojednávaní z dôvodu pracovnej vyťaženia a hospodárnosti konania. Pojednávanie nežiadal odročit', ale súhlasil s rozhodnutím aj v ich neprítomnosti. Zároveň vzal žalobu čiastočne späť v časti týkajúcej sa zaplata sumy 73,20 eur s prislúchajúcim príslušenstvom z dôvodu úhrad žalovanej zo dňa 10.5.2019 vo výške 12,20 eur, zo dňa 25.6.2019 vo výške 24,40 eur a zo dňa 20.9.2019 vo výške 36,60 eur, ako aj v časti týkajúcej sa nákladov na vymáhanie vo výške 30,07 eur a v tejto časti navrhol konanie zastaviť. Po čiastočnom späťvzati požadoval zaplata sumy 390,23 eur s príslušným úrokom z omeškania zo súm zohľadňujúcich úhrady žalovanej. Zároveň sa vyjadril sa k vyjadreniu právneho zástupcu žalovanej. Trval na tom, že zmluva má všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, ktoré rozobral ešte podrobnejšie s poukazom na názory SD EÚ vysloveného v rozhodnutí vo veci C 42-15 a s poukazom na ustanovenia zmluvy, ktoré bez akýchkoľvek pochybností aj priemernému spotrebiteľovi poskytujú relevantnú informáciu o termíne, počte splátok, konečnej splatnosti a dobe trvania zmluvy. Zároveň s poukazom na uvedené rozhodnutie SD EÚ zopakoval, že v zmluve nie je potrebné vo forme amortizačnej tabuľky uvádzať rozpis každej splátky a v tomto rozhodnutí SD EÚ zároveň rozhodol aj o práve členského štátu vnútroštátnou úpravou rozširovať obligatórne náležitosti úverovej zmluvy nad rámec Smernice 2008/48/ES, ako aj jeho právo zákonom sankcionovať absenciu niektorej z náležitostí úverovej zmluvy tak, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Takáto sankcia však musí byť primeraná závažnosti porušení, ktoré postihuje. Primeraná je táto sankcia v prípade nevedenia tých náležitostí, ktorých nevedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Takouto náležitosťou podľa žalobcu nie je rozpis splátok. Ďalej žalobca vyslovil názor, že úroková miera vo výške 28,71 % ročne je v súlade so zákonom a dobrými mravmi. Odplata nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 28,71 % a táto neprevyšuje odplatu zverejnenú naposledy pred uzavretím zmluvy (3. štvrtrok 2014 - 36,30 %). Odplata neprevyšovala ani obvyklú odplatu požadovanú na finančných trhoch v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, ako aj s § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.9.2014. Aj keď toto ustanovenie neplatilo v čase uzavretia zmluvy, žalobca mal za to, že ak zákonodarca akceptoval odplatu vo výške 2-násobku priemernej RPMN za akceptovanú, nemôže byť odplata v danom prípade považovaná za neprimeranú. Odkázal pritom na webovú stránku ministerstva financií a konkrétny link.

K splneniu podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca uviedol, že zosplatenie bolo dohodnuté v čl. 13, bod. 13.2 zmluvných podmienok. Keďže žalovaná bola preukázateľne v omeškani dlhšie ako 90 dní, bola formou predžalobnej upomienky upozornená na možnosť zosplatenia pohľadávky a keďže k obnoveniu platobnej disciplíny nedošlo, žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru k 19.11.2016. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo doručované obyčajnou poštou. Zároveň k preukázaniu doručenia poznamenal, že je potrebné rozlišovať povinnosť písomného oznámenia a povinnosť zabezpečiť jeho faktické doručenie. Aktívnu legitímáciu žalobcu v tomto spore preukazoval Oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanej zaslané na adresu uvedenú v žalobe doporučené dňa 19.12.2019. Ako dôkaz označil oznámenie o postúpení pohľadávky a podací hárok. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tomto podporne odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003 (judikát publikovaný pod R 119/2003), v ktorom bol vyslovený názor, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka. Zároveň poukázal na skutočnosť, že právoplatným a vykonateľným uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa bola dňa 17.02.2020 pripustená zmena strany sporu na strane žalobcu. Mal preto za to, že k postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne, čím je daná jeho aktívna legitímácia. Uvedené vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu zaslal súd právemu zástupcovi žalovanej na vedomie.

11. Vzhľadom na ospravedlnenie neúčasti strán sporu a ich právnych zástupcov na pojednávaní súd prejednal vec aj v ich neprítomnosti. V tomto smere súd poznamenáva, že účasť strany na pojednávaní je skutočne právom strany, nie jej povinnosťou (ak nie je potrebné ju vypočúť, čo v danom prípade nikto nenavrhol). Ak obe strany a ich zástupcovia súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti, pričom predtým sa mali možnosť vyjadriť k predmetu sporu, čo aj využili, prejednaním veci v ich neprítomnosti nedochádza k porušeniu žiadnych práv strán sporu.

12. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými v priebehu konania, resp. inými navrhnutými dôkazmi ako sú uvedené vyššie (v bodoch 3, 8 a 10 odôvodnenia), zistil tento skutkový stav:

13. Právny predchodca žalobcu, spol. Consumer Finance Holding a.s., uzavrel so žalovanou dňa 25.11.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX, ktorú právny predchodca žalobcu evidoval pod číslom XXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej ako fyzickej osobe bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 800 eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť požičané finančné prostriedky v 60 mesačných splátkach po 23,72 eur bez poistenia a s poistením vo výške 0,69 eur splátka činila 24,41 eur. V zmluve boli ďalšie náležitosti uvedené nasledovne: fixná ročná úroková sadzba vo výške 28,70 %, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj RPMN) vo výške 28,71 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov vo výške 36,30 %, celková čiastka vo výške 1 423,20 eur, celkové náklady spotrebiteľa vo výške 623,30 eur, sadzba poistenia 2,9 %, splatnosť prvej splátky dňa 20.12.2014, ďalších splátok vždy k 20. dňu v mesiaci, pri konečnej splatnosti bol uvedený údaj 11/2019 a doba trvania zmluvy bolo uvedené „do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“. Podľa zmluvy bolo zvolené poistenie v rozsahu základného súboru poistenia. V zmluve boli dohodnuté ďalšie práva a povinnosti zmluvných strán, okrem iného aj možnosť veriteľa požadovať predčasné splatenie úveru za podmienok upravených v bode 13.2 zmluvy. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaná uhradila po poskytnutí úveru 17 splátok po 24,41 eur v období od 23.12.2014 do 27.4.2016. Následne uhradila sumu 24 eur dňa 9.11.2016 a potom v období od 28.2.2017 do 21.3.2019 uhrádzala splátky v rôznych výškach od 3,65 eur po 31,05 eur. Podľa prehľadu splátok uhradila žalovaná spolu sumu 712,73 eur. Zo zhodných tvrdení strán sporu mal súd preukázané ešte ďalšie úhrady žalovanej, a to dňa 10.5.2019 vo výške 12,20 eur, dňa 25.6.2019 vo výške 24,40 eur a dňa 20.9.2019 vo výške 36,60 eur, t.j. spolu 73,20 eur. Vzhľadom na omeškanie žalovanej s viac ako 3 splátkami právny predchodca žalobcu listom označeným ako predžalobná upomienka zo dňa 28.9.2016 vyzval žalovanú na úhradu dovtedy dlžných splátok do 5.11.2016 s tým, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2016, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť. Túto upomienku si žalovaná neprevzala v odbernej lehote. Keďže žalovaná na upomienku nereagovala, právny predchodca žalobcu vyhotovil dňa 26.11.2016 oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorým oznámil žalovanej, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a žiadal žalovanú o jeho úhradu. Toto oznámenie bolo podľa tvrdenia žalobcu doručované obyčajnou zásielkou. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní ku dňu 17.12.2019 postúpená spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. (ako právnym nástupcom zaniknutej spol. Consumer Finance Holding, a.s.) na žalobcu.

14. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba v časti po čiastočnom späťvzati žaloby nie je dôvodná.

15. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 2 písm. a), b), d) a g) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o

spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

18. Podľa § 52 ods. 1 OZ účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 3 OZ účinného v čase podpísania zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 4 OZ účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 9 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

25. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

26. Súd zastavil konanie v časti, v ktorej žalobca vzal žalobe späť pred prvým pojednávaním, pričom vzhľadom na späťvzatie pred prvým pojednávaním aj prípadný nesúhlas žalovanej nebol potrebný.

27. Súd sa ďalej zaoberal charakterom zmluvného vzťahu uzavretého medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pri ktorej právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojho podnikania, kým žalovanej bol úver poskytnutý ako fyzickej osobe nepodnikateľovi. Táto skutočnosť ani nebola sporná.

28. Následne sa súd vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie súd zisťuje, či žalobca je nositeľom práva vyplývajúceho z hmotného práva. Túto súd skúma vždy.

V danom prípade ide o pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere, ktorá v čase postúpenia bola pohľadávkou banky a ktorá bola postúpená tretej osobe, čiže v tomto prípade aktívna legitímácia úzko súvisí so splnením podmienok upravených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách (ďalej len „ZoB“).

29. Pokiaľ ide o podmienky na postúpenie pohľadávky banky, v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú okrem iného upravené 2 základné podmienky pre možnosť banky postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, a to omeškanie dlžníka s plnením aspoň časti peňažného záväzku viac ako 90 dní a písomná výzva banky pred postúpením pohľadávky. V prípade postúpenia pohľadávok súd skúma, či pohľadávka bola skutočne postúpená. Ak pred postúpením pohľadávky musia byť splnené určité podmienky, je súd oprávnený skúmať aj splnenie týchto podmienok. Uvedené podmienky podľa § 92 ods. 8 ZoB sú podľa názoru súdu podmienkami, ktoré musia byť splnené, aby banka mohla pohľadávku postúpiť. V opačnom prípade banka postupuje pohľadávku v rozpore s právnou úpravou, čo spôsobuje jej neplatnosť a má to za následok aj nedostatok aktívnej legitímácie postupníka. Na uvedenom nič nemení ani následné preukázanie postúpenia pohľadávky zaslaním oznámenia o postúpení pohľadávky, keďže súd v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách skúma splnenie podmienok pred postúpením pohľadávky, teda ak nie sú splnené podmienky pred postúpením pohľadávky, následný úkon nesúvisiaci so splnením týchto podmienok nemôže konvalidovať ich nedostatok. Odkaz žalobcu na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003 v jeho poslednom vyjadrení je preto bezpredmetný. Navyše toto rozhodnutie riešilo skutkovo inú situáciu. K poukazu žalobcu na rozhodnutie súdu o pripustení zmeny na strane žalobcu v súvislosti s preukázaním jeho aktívnej legitímácie súd poznamenáva, že ide o procesné rozhodnutie, ktoré vychádza z návrhu žalobcu a ktoré nebráni súdu, ak nie je pred rozhodnutím vo veci samej preukázané splnenie všetkých podmienok na platné postúpenie pohľadávky (čo môže pristupujúci žalobca preukázať aj neskôr), vyhodnotiť postúpenie pohľadávky ako neplatné.

30. Omeškanie žalovanej aspoň s časťou dlhu dlhšie ako 90 dní mal súd ku dňu postúpenia pohľadávky preukázané. Súd pritom vychádzal z toho, že zmluva o úvere obsahovala všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy, teda súd nepovažoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Termín konečnej splatnosti je zo zmluvy bez ťažkostí jednoznačne zistiteľný (pri splatnosti splátky k 20. dňu v mesiaci a konečnej splatnosti v mesiaci 11/2019 je zrejme, že ide o termín 20.11.2019), podobne je v zmluve uvedená doba trvania zmluvy, celková čiastka bola vzhľadom na skutočnosť, že poistenie nebolo povinné, takisto uvedená správne (teda poistenie sa v zmysle § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy nezapočítavalo do celkových nákladov spotrebiteľa, a teda aj celkovej čiastky na úhradu) a zo zmluvy nepochybne vyplývajú aj zárobné a výdavkové pomery žalovanej, teda tieto boli skúmané. Podobne rozpis splátok súd nepovažoval za náležitosť, ktorá by v zmluve mala byť uvedená pod hrozbou sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru s poukazom na najnovšiu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napr. rozhodnutia sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018, 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.4.2018, 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018, 4Cdo/65/2018 zo dňa 26.9.2018, 5Cdo/132/2018 zo dňa 29.10.2018, 2Cdo/235/2017 zo dňa 21.12.2018, 3Cdo/45/2018 zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.4.2018), ako aj vzhľadom na záver SD EÚ vyslovený v rozhodnutí vo veci C 331-18.

31. Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky - výzvy pred postúpením pohľadávky, žalobca predložil k žalobe predžalobnú upomienku zo dňa 28.9.2016 a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.11.2016. Aj keď v § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je výslovne upravená lehota, kedy je potrebné výzvu pred postúpením pohľadávky zaslať, z logiky veci (vychádzajúc z účelu, ktorý sa týmto ustanovením má dosiahnuť, teda umožniť dlžníkovi odvrátiť postúpenie pohľadávky) je potrebné vyvodiť, že by malo ísť o výzvu v primeranom čase pred postúpením pohľadávky, aby dlžník skutočne aj mal reálnu šancu postúpenie odvrátiť (najmä ak sú pohľadávky banky postúpené inému subjektu, ktorým vo väčšine prípadov nie je banka). Ak totiž banka doručí dlžníkovi výzvu na zaplatenie dlhu a potom značnú dobu pohľadávku ani neuplatní na súde, ani s ňou inak nenaloží, nemôže dlžník po uplynutí dlhšieho časového obdobia (ako tomu bolo aj v tomto prípade) predpokladať alebo predvídať úmysel veriteľa pohľadávku postúpiť. Predžalobnú upomienku a v nej uvedenú výzvu na úhradu aktuálneho dlhu, teda výzvu doručovanú viac ako 3 roky pred účinnosťou postúpenia pohľadávky, nemožno považovať za výzvu doručovanú v primeranom čase pred postúpením pohľadávky. Doručenie alebo aspoň odoslanie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti súd nemal preukázané, pričom aj pri tejto listine platí, že bola vyhotovená viac ako 3 roky pred postúpením pohľadávky (a ak bola doručovaná, čo nebolo preukázané, tak to platí aj o doručovaní), teda ani táto by nespĺňala podmienku zaslania v primeranej lehote pred postúpením pohľadávky. Navyše predložené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti

neobsahuje dátum, ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Ide o podstatnú informáciu pre dlžníka, keďže od tohto dňa sa menia práva a povinnosti zmluvných strán, a to jednak v zmysle straty výhody splátok, ako aj vo vzťahu napr. k možnosti požadovať úrok z omeškania z celého zvyšku úveru, právo požadovať prípadné ďalšie sankcie spojené so zosplatnením úveru a pod. Táto informácia je samozrejme podstatná aj pre rozhodnutie súdu vzhľadom na potrebu skúmania, od kedy má veriteľ právo na vyššie uvedené nároky, ako aj na ďalšie nároky vyplývajúce z predčasnej splatnosti úveru, napr. aj pre posúdenie prípadného premlčania. Toto oznámenie je preto potrebné považovať aj za neurčité, teda za neplatné. V spojení so skutočnosťou, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania doručovania tohto oznámenia (v tomto smere postačuje preukázanie, že zásielka bola skutočne odoslaná, teda že sa dostala do dispozičnej sféry protistrany), je neplatné aj celé zosplatnenie. Aj z tohto dôvodu oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nemôže spĺňať podmienku písomnej výzvy pred postúpením pohľadávky banky. Obe tieto písomnosti pritom doručoval právny predchodca pôvodného žalobcu, ale pohľadávku už postupoval pôvodný žalobca ako banka, teda takúto výzvu je skutočne potrebné vyžadovať od pôvodného žalobcu. Súd teda nemal preukázané splnenie jednej z podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tomto smere zároveň súd poukazuje na rozhodovaciu líniu, ktorej sa pridávajú viaceré sudy vo svojich rozhodnutiach a ktoré písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky považujú za jednu z podmienok na platné postúpenie pohľadávky banky (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014, 5Co/159/2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/898/2014, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp. zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp. zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016, sp. zn. 5Co/173/2017 zo dňa 20.9.2017, najnovšie aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018 a 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018 a ďalšie).

32. Aj keď boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase postúpenia pohľadávky (pohľadávka postupovaná až po splatnosti poslednej splátky, čo bolo podstatné, keďže zosplatnenie úveru z vyššie uvedených dôvodov súd považoval za neplatné), súd nemal preukázané splnenie podmienok na postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu v prevyšujúcej časti (po čiastočnom zastavení konania) zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Vzhľadom na túto skutočnosť sa súd už nezaoberal bližšie ďalšími námietkami strán sporu (z ktorých odpoveď nebola daná v podstate iba na námietku premlčania, ktorú však súd nepovažoval na dôvodnú vzhľadom na neplatnosť zosplatnenia úveru z vyššie uvedených dôvodov, v dôsledku čoho sa každá splátka premlčuje osobitne odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti, pričom vzhľadom na priebežné úhrady žalovanej po neplatnom zosplatnení úveru ostali neuhradené len splátky, ktoré neboli splatné viac ako 3 roky pred podaním žaloby).

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 256 ods. 1 C.s.p. Žalobca vzal žalobu späť jednak pre čiastočné úhrady žalovanej (v celkovej výške 73,20 eur, z ktorej suma 60,80 eur bola uhradená až po podaní žaloby) a jednak pre náklady na vymáhanie na vymáhanie (30,07 eur), v ktorej časti späťvzatie žaloby neodôvodnil. V časti, v ktorej vzal žalobca žalobu späť pre úhradu žalovanej pred podaním žaloby a bez uvedenia dôvodu, žalobca procesne zavinil zastavenie konania, teda v tejto časti by mal žalovanej nahradiť trovy konania, čo pre účely rozhodovania o náhrade trov konania pripočítal žalovanej ako úspech v konaní. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá, teda v tejto časti bola žalovaná takisto úspešná. Aj keď v časti bola žaloba vzatá späť pre správanie žalovanej po podaní žaloby (dve čiastočné úhrady v celkovej výške 60,80 eur), v ktorej by mala nahradiť trovy konania žalovaná žalobcovi, súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prihliadol na dôvod, pre ktorý bola žaloba zamietnutá. Ak by aj nedošlo k úhradám žalovanej po podaní žaloby, výsledok konania by bol za okolností, ako boli v tomto konkrétnom prípade, rovnaký. Súd preto priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100%. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

34. Žalobca požiadal pri čiastočnom späťvzati zároveň aj o vrátenie prislúchajúcej časti súdneho poplatku. Rozdiel medzi súdnym poplatkom z pôvodne uplatňovanej sumy (t.j. zo sumy 493,50 eur vo výške 29,50 eur) a zo sumy, ktorú žiadal žalobca po čiastočnom späťvzati žaloby (t.j. zo sumy 390,23

eur, z ktorej by súdny poplatok vo výške 6% činil 23 eur) je 6,50 eur. Tento rozdiel nedosahuje výšku, o ktorú sa kráti súdny poplatok, ktorý sa má vrátiť (t.j. sumu 6,70 eur v zmysle § 11 ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch), preto súd o vrátení súdneho poplatku nebude rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Podľa § 1 zák. č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávnych vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

- a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú,
- b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, ustanovenie § 1 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.